

„Ени из Зелених забата“, Луси Мод Мондгомери
Од детета до одрасле седамнаестогодишњакиње

Луси Мод Мондгомери је написала изузетну књигу „Ени из Зелених забата“. У књизи се ради о сирочету Ени коју су брат и сестра Марила и Мејју Катбет игром судбине усвојили. У почетку они су планирали да усвоје дечака из сиротишта из Нове Шкотске у својству помагача на фарми, Зеленим забатама, на острву Принц Едвард. Кроз доста несташлука, дружења с најбољом другарицом Дајаном и супарништво с Гилбертом Блајтом, Ели израста у прелепу и интелигентну девојку.

Њена најбоља другарица била је Дајана. Пре Дајане Ени није имала ниједног правог пријатеља. Имала је само две измиљене другарице које су се звале Кејти Морис и Виолета. То сазнајемо из поглавља „Емина прошлост“, који је веома интересантан и искрено ми је жао што није имала пријатељице. Такође сазнајемо да је Ени, пре доласка у Зелене забате живела код госпође Томас па онда и код госпође Хомод.

Омиљени део књиге ми је када Ени спасава Мили Меј од гушобоље. Заправо, да Ени није одгајала труи пута близанце госпође Хомод, мислим да не би могла да помогне Мини Меј. Из тога сам научила да нам за живот није потребно само знање стечено у школи, него и знање стечено у свакодневном животу или, што би моја мама рекла: „Даба ти све знаш да испричаш, кад не знаш то да примениш у стварном животу.“

„Ени се вешто и брзо баци на посао.

Мини Меј свакако има упалу душника, доста је лоше, али сам видела и горе. Прво морам да имам пуно вруће воде. Погледај, Дајана, ту има једва чаша воде у чајнику! Тако, сада сам га напунила; ти, Мери Џое, можеш да ставиш цело дрво у пећ. Не желим да ти повредим осећања, али ми се чини да си се тога могла и раније сетити само да си имала мало маште.

Сад, ја ћу да скинем Мини Меј и да је стави у кревет, а ти покушај да нађеш неку фланелску крпу, Дајана. Даћу јој пре свега једну дозу сирупа.“

Иако ми се књига стварно свиђа, почетак је некако досадан и своди се на изненађеност Мариле и Мејјуа и њихову коначну одлуку. Такође мислим да је било много окрутно од госпође Бори што је заборавила Дајани да се дружи са Ени, само јер јој је она случајно (случајно треба да се подебља да би се дало до знања да се извинила) опила. Ми смо само деца и нормално је да правимо грешке, иако су неке стварно ужасне.

Књигу бих свима препоручила јер је стварно добра и учи нас о животу какав је био некад. Такође ми је много помогла у учењу историје јер сам лакше разумела политичке прилике тога времена о којима смо учили на часу историје. Такође, ако вам се свиди овај део, препоручујем да прочитате и остале романе о Ениној породици.